

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4034/2024
06.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., против тужене Општине Петровац на Млави, коју заступа Правобранилаштво Општине Петровац на Млави, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 442/24 од 04.07.2024. године, у седници одржаној 06.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 442/24 од 04.07.2024. године, у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 442/24 од 04.07.2024. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 442/24 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П1 3/23 од 10.11.2023. године у ставу првом изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа на име неисплаћених зарада за период о фебруара 2018. године до јула 2019. године исплати појединачене месечне износе да законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, ближе наведено у изреци првостепене пресуде, као и да се обавезе тужена да на име тужиоца код надлежног Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, уплати појединачне месечне износе ближе наведене у изреци првостепене пресуде. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је потврђена првостепена пресуда, тужилац је на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), јер у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев за накнаду штете због незаконитог престанка радног односа, у висини неисплаћених зарада за период од фебруара 2018. године до јула 2019. године и уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, у чињенично-правној ситуацији да је решењем Жалбене комисије тужене од 22.04.2021. године одбијена жалба тужиоца на решење тужене од 26.03.2021. године, којим је утврђено да је тужилац остао нераспоређен 01.11.2017. године и да му је престао радни однос 29.01.2018. године, протеком два месеца од коначности решења којим је утврђено да је стекао статус нераспоређеног; да је решењем тужене од 26.04.2021. године утврђено да је тужиоцу, као нераспоређеном запосленом, престао радни однос по сили закона 29.01.2018. године и да му је исплаћена отпремнина; да тужилац до закључења главне расправе није тврдио, нити пружио доказе да је против ових решења покренуо управни спор. Побијана пресуда је заснована на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у конкретном предмету, а тужилац уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, које по одредби члана 404. став 1. ЗПП не представља разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 01.03.2021. године, а вредност предмета спора од 495.222,00 динара према релевантном курсу представља динарску противвредност 4.212 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази напред прописани имовински цензус, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић